

Súd: Správny súd v Košiciach
Spisová značka: 3S/19/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 0923100349
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Tatiana Sabadošová
ECLI: ECLI:SK:SpSKE:2024:0923100349.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Správny súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Tatiány Sabadošovej a členov senátu Mgr. Michala Magura a JUDr. Ing. Lenky Figulovej, v právnej veci žalobcu mal. A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XX, XXX XX C. D., zastúpeným zákonným zástupcom E. D. B., bytom C. XX, XXX XX C. D. proti žalovanému Centrum právnej pomoci, Kancelária Prešov, Masarykova 10, 080 01 Prešov, v konaní o správnej žalobe o preskúmanie rozhodnutia žalovaného č. 2N 8288/16- KaPO, R. z.: 69545/2016 zo dňa 24. októbra 2016 takto

rozhodol:

I. Žalobu **z a m i e t a** .

II. Účastníkom **p rávo na náhradu trov konania n e p r i z n á v a** .

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalovaný rozhodnutím č. 2N 8288/16- KaPO, R. z.: 69545/2016 zo dňa 24. októbra 2016 ako príslušný správny orgán podľa § 1 ods. 1 a 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (Správny poriadok) v znení neskorších predpisov a podľa § 10 ods. 5 zákona č. 327/2005 Z.z. o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi a o zmene a doplnení zákona č. 586/2003 Z.z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov v znení zákona č. 8/2005 Z.z. v znení neskorších predpisov (v ďalšom texte aj: „zákon o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi“) nepriznal žiadateľovi - žalobcovi zastúpeným zákonným zástupcom Ing. Petrom Berkom nárok na poskytovanie právnej pomoci v konaní pred súdom v právnej veci o vylúčenie veci z exekúcie a zapretie výšky pohľadávky, t.č. vedenom na Okresnom súde Spišská Nová Ves pod sp. zn. 4C/64/2016.

2. V odôvodnení rozhodnutia žalovaný uviedol, že dňa 10.05.2016 bola Centru doručená žiadosť žiadateľa o poskytnutie právnej pomoci v konaní pred súdom v právnej veci o vylúčenie veci z exekúcie a zapretie výšky pohľadávky vedenom na Okresnom súde Spišská Nová Ves pod sp. zn. 4C/64/2016, v ktorom konaní vystupuje v procesnom postavení žalobcu v 2. rade.

3. Konštatoval, že vo veci právneho sporu, s ktorým sa žiadateľ obrátil na Centrum je daná pôsobnosť centra, keďže ide o občianskoprávnu vec. Žiadateľ na preukázanie skutkového stavu a opodstatnenosti nároku žalovanému predložil nasledujúce doklady: fotokópiu uznesenia Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 4C/64/2016-11 zo dňa 09.03.2016; fotokópiu podania žiadateľa zo dňa 23.02.2016 označeného ako „Žaloba: návrh na vylúčenie veci z exekúcie a zapretie výšky pohľadávky (excidačná žaloba)“ adresované Okresnému súde Spišská Nová Ves; vyjadrenie žiadateľa zo dňa 05.05.2016; vyjadrenie zákonného zástupcu žiadateľa zo dňa 19.07.2016 spolu s prílohami (kúpnopredajná zmluva, úverová zmluva). Centrum na základe žiadosti o poskytnutie súčinnosti zabezpečilo nasledujúce doklady: fotokópiu výkazu daňových nedoplatkov Mesta Spišské Podhradie č.j.: 108/2015/Ma zo

dňa 21.12.2015; fotokópiu Upovedomenia o začatí exekúcie EX 1911/15R-7 zo dňa 17.02.2016 na vymoženie pohľadávky vo výške 124,74 eur s prísl. v prospech oprávneného mesto Spišské Podhradie proti povinnému E. D. B.; oznámenie Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 4C/64/2016 zo dňa 19.08.2016 a 22.09.2016 a oznámenie Exekútorského úradu Spišská Nová Ves, súdneho exekútora Mgr. Ing. Radoslava Kešeľaka EX 1911/15R-28 zo dňa 13.07.2016.

4. Žalovaný v napadnutom rozhodnutí uviedol, že z predložených dokladov vyplýva, že výkazom daňových nedoplatkov č.j. 108/2015/Ma zo dňa 21.12.2015, ktoré vydalo Mesto Spišské Podhradie a ktorý nadobudol vykonateľnosť dňa 21.12.2015 bola daňovému dlžníkovi E. D. B. (ďalej len „povinný“) uložená povinnosť zaplatiť mestu ako správcovi dane sumu 124,74 eur. Na základe tohto výkazu daňových nedoplatkov, návrhu Mesta Spišské Podhradie na vykonanie exekúcie a poverenia, ktoré vydal Okresný súd Spišská Nová Ves začal Exekútorský úrad Spišská Nová Ves, súdny exekútor Mgr. Ing. Radoslav Kešeľak dňa 23.12.2015 exekučné konanie proti povinnému na vymoženie pohľadávky vo výške 124,74 eur s prísl. Ako to vyplýva z Upovedomenia o začatí exekúcie EX 1911/15R- zo dňa 17.02.2016. Podaním zo dňa 23.02.2016 označeným ako „Žaloba: návrh na vylúčenie veci z exekúcie a zapretie výšky pohľadávky (excidačná žaloba)“ adresovaným Okresnému súdu Spišská Nová Ves sa žalobca D. B. a žalobcovia v 1. rade, D. B., žalobca v 2. rade, žiadateľ a žalobkyňa v 3. rade A. B. domáhajú vylúčenia osobného motorového vozidla značky Volvo V40 ev. č. F. XXX G., rok výroby 1996 z exekúcie predajom hnuiteľných vecí vedenej vyššie označeným súdnym exekútorom pod sp. zn. EX 1911/15R a zrušenia blokácie predmetného osobného motorového vozidla na okresnom dopravnom inšpektoráte. Toto konanie sa vedie na Okresnom súde Spišská Nová Ves pod sp. zn. 4C/64/2016. Žalobu odôvodňujú žalobcovia tým, že súdny exekútor v oznámení - výzve na spísanie hnuiteľných vecí vo vlastníctve povinného oznámil, že na základe súčinnosti s okresným dopravným inšpektorátom bolo zablokované predmetné osobné motorové vozidlo zn. Volvo V40 a nakoľko na základe úverovej zmluvy zo dňa 17.03.2014 a kúpnej zmluvy č. 122 2013 zo dňa 20.03.2014 sú žalobcovia spoluvlastníkmi predmetného vozidla navrhujú, aby súd predmetné motorové vozidlo z exekúcie vylúčil.

5. Žalovaný citujúc ustanovenie § 55 ods. 1, 2 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v napadnutom rozhodnutí uviedol, že zo žiadateľom predloženej kúpnej zmluvy zo dňa 20.03.2014 č. 122 2013 na predmetné osobné motorové vozidlo zn. Volvo V40 vyplýva, že zmluva bola uzavretá medzi predávajúcim a povinným ako kupujúcim, ktorý je manželom žalobkyne v 3. rade A. B. a z predloženej úverovej zmluvy zo dňa 17.03.2014, v ktorej získané peňažné prostriedky boli použité na kúpu predmetného vozidla vyplýva, že táto bola uzavretá medzi Prima bankou Slovensko a.s. a povinným a žalobkyňou v 3. rade A. B.. Žalovaný vzhľadom na tieto zistené skutočnosti poukázal na to, že právo na vec, ktoré nepripúšťa exekúciu si môže tretia osoba (osoba odlišná od oprávneného a povinného) uplatniť voči oprávnenému na súde návrhom na vylúčenie veci z exekúcie s tým, že táto si uplatňuje svoje právo na vec, ktorá je predmetom exekúcie alebo zapiera pravosť, výšku alebo poradie pohľadávok prihlásených na rozvrh výťažku. Právom na vec, ktoré nepripúšťa exekúciu je predovšetkým vlastnícke právo, ale aj spoluvlastnícke, či predkupné právo. Z vyššie označených predložených listín - kúpnej zmluvy a úverovej zmluvy však nevyplýva žiadateľovi spoluvlastnícke právo k veci, ktorú navrhuje vylúčiť z exekúcie (osobné motorové vozidlo značky Volvo V40 ev. č. F. XXX G.) a toto právo žiadateľa nevyplýva ani zo žiadneho iného dokladu, ktoré predložil žiadateľ Centru. Žalovaný dospel teda k záveru, žiadateľ nepreukázal právo na vec (neoznačil dôkaz preukazujúci toto právo), ktoré nepripúšťa exekúciu, a preto ani nie je preukázané prečo by mal žiadateľ vystupovať v spore na strane žalobcu a z týchto dôvodov nebolo možné uvedenej právnej veci vylúčiť zrejmu bezúspešnosť sporu. Vzhľadom k tomu, že vo veci, s ktorou sa obrátil žiadateľ na Centrum z vyššie uvedených dôvodov nebola vylúčená zrejma bezúspešnosť sporu nesplnil žiadateľ jednu z troch kumulatívnych podmienok na priznanie nároku na právnu pomoc. Nesplnenie hoci len jednej z podmienok pre priznanie nároku na poskytnutie právnej pomoci má za následok negatívne rozhodnutie o nároku na poskytovanie právnej pomoci. Z dôvodu nutnosti kumulatívneho splnenia zákonom stanovených podmienok pre priznanie nároku na právnu pomoc sa žalovaný s ohľadom na vyššie uvedené splnením ďalších podmienok nezaoberal.

6. Včas podanou správnu žalobou zo dňa 19.12.2016 (doručenu Krajskému súdu v Košiciach 27.12.2016 – podanou na poštovú prepravu 22.12.2016 - pripojená obálka) žalobcovia: 1/ D. B. nar. XX.XX.XXXX a 2/ mal. A. B., nar. XX.XX.XXXX, obaja zastúpení v čase podania žaloby zákonným zástupcom E. D. B., všetci bytom C. H. XX, XXX XX C. D. žiadali preskúmať zákonnosť rozhodnutí žalovaného Centra právnej pomoci, kancelária Prešov zo dňa 24.10.2016 č. 2N 8289/16-KaPO, R. z.:

69547/2016 (týkajúce sa žalobcu 1/) a č. 2N 8288/16-KaPO, R. z.: 69545/2016 (týkajúce sa žalobcu 2/) z toho istého dňa. Navrhli, aby toto rozhodnutie v celom rozsahu správny súd zrušil. Zároveň žiadali priznať úplnú náhradu trov konania. Navrhli vykonať dôkazy v zmysle žaloby a žiadali o nariadenie pojednávania vo veci.

7. S účinnosťou od 01.06.2023 začal svoju činnosť Správny súd v Košiciach (ďalej aj správny súd alebo súd). V súlade s § 3 ods. 3 písm. c) zákona č. 151/2022 Z. z. o zriadení správnych súdov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, výkon súdnictva prešiel z Krajského súdu v Košiciach a z Krajského súdu v Prešove na Správny súd v Košiciach vo všetkých veciach, v ktorých je od 01.06.2023 daná právomoc správnych súdov. Od 01.06.2023 je teda na konanie v predmetnej veci príslušný Správny súd v Košiciach.

8. Správny súd v Košiciach uznesením č. k. KE-6S/69/2018-97 zo dňa 21.07.2023 vylúčil na samostatné konanie preskúvanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 2N 8288/16-KaPO, R. z.: 69545/2016 zo dňa 24.10.2016 týkajúce sa o žalobcu 2/ maloletého A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XX, XXX XX C. D., zastúpeného zákonným zástupcom E. D. B., bytom ako žalobca. Súd odôvodnil toto rozhodnutie tým, že správna žaloba smeruje proti viacerým rozhodnutiam v zmysle ust. § 66 Správneho súdneho poriadku takéto rozhodnutie môže súd vylúčiť na samostatné konanie, ak nie je možné alebo vhodné spoločné konanie. Rozhodnutie žalovaného zo dňa 24.10.2016 č. 2N 8289/16-KaPO, R. z.: 69547/2016 týkajúce sa žalobcu 1/ D. B., nar. XX.XX.XXXX súd preskúma v konaní vedenom vedeného v tomto konaní vedenom pod sp. zn. KE- 6S/69/2018 a rozhodnutie žalovaného zo dňa 24.10.2016 č. 2N 8288/16-KaPO, R. z.: 69545/2016 súd preskúma v tomto konaní vedenom pod sp. zn. 3S/19/2023.

9. V správnej žalobe žalobca mal. A. B., nar. XX.XX.XXXX zastúpený zákonným zástupcom Ing. Berkom zdôraznil, že sa podanou správnu žalobou v zákonnej lehote podľa § 177 ods. 1 a § 178 ods. 1 Správneho súdneho poriadku domáha ochrany svojich subjektívnych práv proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy tvrdiac, že ako účastník administratívneho konania bol rozhodnutím orgánu verejnej správy (žalovaného) ukrátený na svojich právach alebo právom chránených záujmoch. Namietal, že tieto rozhodnutia neboli doručované tiež zákonnej zástupkyňi žalobcu – A. B. (matke).

10. Uviedol že rozhodnutie správneho orgánu napáda v celom rozsahu, tak výrok ako aj odôvodnenie a aj z procesných dôvodov tak aj z hmotnoprávneho nároku na bezplatnú právnu pomoc. Namietal, že rozhodnutie správneho orgánu je zmätočné a nepreskúmateľné z nedostatku dôvodov a z nesprávneho právneho posúdenia tejto veci a že zistenie skutkového stavu bolo absolútne nedostačujúce na riadne posúdenie veci. Pokiaľ ide o dôkazy tak tieto vyplývajú jednoznačne: zo žaloby zo dňa 23.02.2016, doplnenia návrhu zo dňa 26.02.2016 a zmeny návrhu zo dňa 10.03.2016. Poukázal aj na to, že E. D. B. okrem týchto dôkazov spochybnil nezákonnosť exekúcie aj ďalšími dôkazmi a to sú: návrh na zapretie pravosti a výšky pohľadávky zo dňa 08.03.2016, návrh povinného na zastavenie exekúcie zo dňa 08.03.2016, vzájomný návrh (vzájomná žaloba) - kompenzačná námietka v zmysle § 97 a 98 O.s.p. námietky proti exekúcii č. EX 1911/15R-7 zo dňa 04.03.2016, námietky proti trovám exekúcie zo dňa 04.03.2006, vznesenie námietky zaujatosti zo dňa 25.02.2016 a výzva na zrušenie blokácie motora vozidla Volvo ev. č. F. XXX G.. Poukázal na to, že z týchto písomných materiálov jednoznačne vyplývajú dôkazy, že zistenie skutkového stavu bolo absolútne nedostačujúce na riadne posúdenie veci a nepreskúmateľnosti pre nedostatok dôvodov. Stav, ktorý Centrum vzalo za napadnutého rozhodnutia je v rozpore s administratívnymi spismi a spismi z vlastnej činnosti alebo v nich nemá oporu. Namietal, že došlo k podstatnému porušeniu ustanovení Správneho poriadku a zák. č. 327/2005 Z.z. o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi. Ďalej namietal, že ide o obmedzenie prístupu na právnu pomoc, načo už Centrum upozornil viackrát Najvyšší súd SR, pokiaľ ide o jeho výklad týkajúci sa zrejmej bezúspešnosti. Namietal, že zaujatý orgán nemôže rozhodovať a posudzovať skutkový a právny stav v zmysle zákona len účelovo, zaujato a nezákonne.

11. Žalovaný v písomnom vyjadrení k správnej žalobe zo dňa 27.03.2017 navrhol, aby správny súd žalobu žalobcu ako nedôvodnú zamietol. V prvom rade namietal, že žaloba bola podaná na súd oneskorene, čo odôvodnil tým, že napadnuté rozhodnutie bolo doručované zákonnému zástupcovi žiadateľa dňa 21.11.2016, keďže aj druhý pokus o doručovanie dňa 20.11.2016 bol neúspešný, tak bola predmetná zásielka, ktorá obsahovala napadnuté rozhodnutie uložená dňa 22.11.2016 na pošte a túto osobne prevzal žalobca až dňa 08.12.2016. Poukázal na ustanovenie § 24 ods. 2 Správneho poriadku, podľa ktorého sa považuje toto rozhodnutie doručené dňom 25.11.2016 a lehota na podanie správnej

žaloby v zmysle ust. § 14 ods. 2 zákona zák. č. 327/2005 Z.z. tak uplynula žiadateľovi 12.12.2016. Ďalej žalovaný namietal, že správna žaloba bola podaná neoprávnenou osobou z dôvodu, že ju nepodával E. D. B. ako zákonný zástupca maloletého žiadateľa alebo vo svojom mene. Žiadateľom bol maloletý syn žalobcu E. D. B., ktorý bol zastúpený zákonným zástupcom - žalobcom v správnom konaní vedeným žalovaným ako to bolo uvedené v časti A2 Žiadosti o poskytnutie právnej pomoci, keďže išlo o maloletú osobu, ktorá nemá spôsobilosť nadobúdať práva a brať na seba povinnosti vlastnými právnymi úkonmi v plnom rozsahu to znamená, že osobou, o ktorej právach a právom chránených záujmov rozhodoval žalovaný v správnom konaní bol žiadateľ. Namietal však, že správnu žalobu podal žalobca E. D. B. vo svojom mene a nie ako zákonný zástupca žiadateľa - účastníka konania a aj v žalobe tvrdil, že on ako účastník administratívneho konania bol ukrátený napadnutým rozhodnutím orgánu verejnej správy na svojich právach alebo právom chránených záujmov, pričom žalovaný o jeho právach a právom chránených záujmov v tomto konaní nerozhodoval.

12. Pokiaľ ide o samotný obsah správnej žaloby žalovaný namietal, že žalobca sa len obmedzil na konštatovanie, že rozhodnutie je zmätočné a nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov a nesprávne právne posúdenie a neuviedol konkrétne skutkové a právne dôvody, pre ktoré považuje napadnuté rozhodnutie žalovaného za nezákonné v zmysle § 182 ods. 1 písm. e) zákona číslo 162/2015 Z.z. Pokiaľ ide o námietku žalobcu, ktorou namietal nedoručenie predmetného napadnutého rozhodnutia ďalšiemu zákonnému zástupcovi žiadateľa, t.j. matke žiadateľa A. B. tak žalovaný poukázal na ustanovenie § 16 ods. 1 Správneho poriadku, z ktorého vyplýva, že účastníka konania, ktorý nemôže konať samostatne zastupuje zákonný zástupca, ktorými sú jeho rodičia a zastupovanie maloletého dieťaťa rodičom je súčasťou rodičovských práv a povinností, ktoré sú budované na zásade rovnoprávneho postavenia otca a matky a pri výkone toto právo zastupovať maloletého je potrebné chápať aj ako povinnosť rodiča, ktorý je povinný ho vykonávať rovnako ako aj ostatné rodičovské práva a povinnosti tak, aby bol chránený najlepší záujem maloletého dieťaťa. Žalovaný napadnuté rozhodnutie doručoval zákonnému zástupcovi uvedenému v časti A2 Žiadosti o poskytnutie právnej pomoci a tým, že napadnuté rozhodnutie bolo doručené iba jednému zo zákonných zástupcov rodičov nedošlo k porušeniu zákona, keďže obaja rodičia majú v zásade pri zastupovaní rovnaké postavenie a sú povinní zastupovať tak, aby boli práva a záujmy maloletého chránené čo najlepšie. Pokiaľ ide o námietku žalobcu týkajúcu sa nedostatočného zistenia skutkového stavu, k tomu žalovaný uviedol, že základnou povinnosťou žiadateľa, ktorá mu vyplýva z ustanovenia § 8 zákona číslo 327/2005 Z.z. je označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, ktoré sú potrebné na zistenie skutkového stavu. Aj v časti B2 Žiadosti o poskytnutie právnej pomoci je uvedené, aby žiadateľ predložil fotokópie podpornej fotodokumentácie. Spolu so žiadosťou o poskytnutie právnej pomoci Centru bola doručená fotokópia žaloby zo dňa 23.02.2016 o vylúčení veci z exekúcie a zapretie výšky pohľadávky, avšak bez doloženia akejkoľvek jej prílohy. Fotokópiu príloh, konkrétne úverovej a kúpnej zmluvy zabezpečil žalovaný od žiadateľa až na základe výzvy a žiadne z ďalších podkladov, ktoré označil žalobca v žalobe, a ktoré by mali spochybniť nezákonnosť exekúcie žalovanému neoznačil a ani nepredložil, a teda žalovaný nemôže posúdiť, či by bol dôkazmi spôsobilý preukázať nárok žiadateľa na poskytnutie právnej pomoci v konaní o vylúčení veci z exekúcie a zapretie výšky pohľadávky. Žalobné námietky týkajúce sa toho, že stav, ktorý vzal žalovaný za základ, napadnuté rozhodnutie je rozpore s administratívnymi spismi a spismi z vlastnej činnosti alebo v nich nemá oporu žalovaný považoval za nedôvodné, keďže žiadateľ a ani žalobca ani raz nenazreli do administratívneho spisu v predmetnej právnej veci, a teda o jeho obsahu nemôžu mať presnú vedomosť. Zároveň žalovaný odmietal tvrdenia žalobcu týkajúce sa obmedzenia prístupu na právnu pomoc a používaniu lži a polopравdy ako metódy práce, šikanovaní a zjavnej zaujatosti žalovaného poukázal na to, že postup v súlade s platnými právnymi predpismi a nárok na poskytovanie právnej pomoci je oprávnený žiadateľovi priznať až po tom, čo žiadateľ preukáže splnenie zákonných podmienok na jej poskytovanie, čo v danom prípade žiadateľ nepreukázal. Vzhľadom na uvedené skutočnosti žalovaný navrhol buď žalobu odmietnuť ako podanú oneskorene alebo zjavne neoprávnenou osobou alebo ako nedôvodnú zamietnuť.

13. Žalobca v replike zo dňa 09.06.2017 doručenej súdu 15.06.2017 odmietol tvrdenia žalovaného vo vyjadrení s tým, že žalovaný ako tradične zavádza. Poukázal na to, že žiadosť o ustanovenie právneho zástupcu podala A. B. - matka zo dňa 30.03.2016 a rozhodnutie sp. zn. 2N 6786/16 – KaPO, RZ 25077/2016 zo dňa 18.04.2016 o prerušení konania boli adresované a doručené A. B. – matke, označenej Centrom – žiadateľke. Trval na tom, že žaloba bola podaná v zákonnej lehote a nie oneskorenia ako to tvrdí žalovaný a aj pokiaľ ide o doručovanie tak žalovaný zavádza. Žiadal, aby súd vo veci nariadil pojednávanie na preukázanie týchto skutočností.

14. Žalovaný sa k podanej replike duplikou nevyjadril napriek tomu, že replika spolu s výzvou súdu mu bola doručená dňa 17.08.2017.

15. Správny súd v konaní podľa § 177 a nasl. SSP, rozhodujúc o všeobecnej správnej žalobe nariadil na deň 15.02.2024 vo veci pojednávanie, na ktoré sa nedostavili žalobca a žalovaný. Žalobca sa z neúčasti na pojednávaní neospravedlnil. Žalovaný sa z neúčasti na pojednávaní ospravedlnil z dôvodu pracovnej zaneprázdnenosti, avšak súhlasí, aby bola vec prejednaná a rozhodnutá bez jeho prítomnosti.

16. Po preskúmaní žalobou napadnutého rozhodnutia žalovaného, ako aj po oboznámení sa s úplným administratívnym spisom správneho orgánu súd dospel k záveru, že správna žaloba je nedôvodná a podľa § 190 SSP ju zamietol.

17. Podľa § 2 ods. 1 a 2 zákona SSP, v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom. Každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

18. Podľa § 6 ods. 2 písm. a) SSP, správne súdy rozhodujú v konaniach o správnych žalobách.

19. Podľa § 135 ods.1 SSP, na rozhodnutie správneho súdu je rozhodujúci stav v čase právoplatnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo v čase vydania opatrenia orgánu verejnej správy.

20. Podľa § 177 ods.1 SSP, správnu žalobou sa žalobca môže domáhať ochrany svojich subjektívnych práv proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy alebo opatreniu orgánu verejnej správy.

21. Podľa § 178 ods.1 SSP, žalobcom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá o sebe tvrdí, že ako účastník administratívneho konania bola rozhodnutím orgánu verejnej správy alebo opatrením orgánu verejnej správy ukrátená na svojich právach alebo právom chránených záujmoch.

22. Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z. z. č. 327/2005 Z. z. o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi a o zmene a doplnení zák. č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zák. č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov, v znení zákona č. 8/2005 Z. z. (ďalej len „zákon o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi“), tento zákon sa vzťahuje na poskytovanie právnej pomoci:

- a) v občianskoprávných veciach, obchodnoprávných veciach, pracovnoprávných veciach, rodinnoprávných veciach, v konaniach o oddlžení podľa osobitného predpisu, v konaní pred súdom v správnom súdnictve a v týchto veciach aj v konaní pred Ústavným súdom Slovenskej republiky (ďalej len „vnútroštátne spory“),
- b) v cezhraničných sporoch v občianskoprávných veciach, obchodnoprávných veciach, pracovnoprávných veciach a v rodinnoprávných veciach,
- c) v azylových veciach, v konaní o administratívnom vyhostení a v týchto veciach aj v konaní pred súdom v správnom súdnictve a v konaní pred Ústavným súdom Slovenskej republiky,
- d) oznamovateľovi protispoločenskej činnosti v konaniach súvisiacich s podaním oznámenia okrem trestného konania a konania o správnom delikte, a
- e) osobe, voči ktorej bola pozastavená účinnosť pracovnoprávneho úkonu podľa osobitného predpisu v konaniach súvisiacich s podaním návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia.

23. Podľa § 4 ods. 1 písm. a) zákona o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi, na účely tohto zákona je právnou pomocou poskytované právnych služieb osobe oprávnenej podľa tohto zákona v súvislosti s uplatňovaním jej práv, ktoré zahŕňajú najmä právne poradenstvo, pomoc pri mimosúdnych konaniach, vrátane sprostredkovania riešenia sporov formou mediácie, spisovanie podaní na súdy, zastupovanie v konaní pred súdmi a vykonávanie úkonov s tým súvisiacich a úplné alebo čiastočné uhrádzanie nákladov s tým spojených.

24. Podľa § 6 ods. 1 zákona o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi, fyzická osoba má právo na poskytnutie právnej pomoci bez finančnej účasti, ak:

- a) jej príjem nepresiahne 1,4-násobok sumy životného minima ustanoveného osobitným predpisom a nemôže si využívanie právnych služieb zabezpečiť svojím majetkom,
- b) nejde o zrejmu bezúspešnosť sporu a
- c) hodnota sporu prevyšuje hodnotu minimálnej mzdy okrem sporov, v ktorých nie je možné hodnotu sporu vyčíslieť v peniazoch.

25. Podľa § 8 zákona o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi, pri posudzovaní zrejmej bezúspešnosti sporu centrum prihliadne najmä na to, či právo nezaniklo uplynutím času, či sa právo nepremĺčalo a či je žiadateľ schopný označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, ktoré sú dôležité na zistenie skutkového stavu.

26. Podľa § 55 ods. 1 zák. č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov (Exekučný poriadok), právo na vec, ktoré nepripúšťa exekúciu, môže tretia osoba uplatniť voči oprávnenému na súde žalobou na vylúčenie veci z exekúcie podľa Civilného sporového poriadku.

27. Podľa § 55 ods. 2 zák. č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov (Exekučný poriadok), žalobou na súde treba uplatniť aj zapretie pravosti, výšky alebo poradia niektorej z pohľadávok prihlásených na rozvrh výťažku v prípade, keď sa vykonáva exekúcia príkazom pohľadávky, prípadne predajom hnutelných vecí, predajom cenných papierov, predajom nehnuteľnosti alebo predajom podniku.

28. Správny súd z obsahu súdneho ako aj obsahu administratívneho spisu konštatuje, že v preskúmvanej veci je spornou otázka posúdenia, či v právnej veci o vylúčenie veci z exekúcie a zapretie výšky pohľadávky vedenej na Okresnom súde Spišská Nová Ves pod sp. zn. 4C/64/2016, v ktorej žalobca vystupuje v procesnom postavení žalobcu v 2. rade splnil zákonom stanovené podmienky na priznanie nároku na právnu pomoc, konkrétne v tomto prípade vylúčenie zrejmej neúspešnosti sporu.

29. Z obsahu pripojeného administratívneho spisu č. KaPO/8288/2016 predloženého žalovaným jednoznačne vyplýva, že žalobca – žiadateľ mal. A. B., nar. XX.XX.XXXX zastúpený zákonným zástupcom E. D. B., nar. XX.XX.XXXX (označeným v časti A2 Žiadosti) požiadal o poskytnutie právnej pomoci žalovaného - Centrum právnej pomoci, Kancelária Prešov zo dňa 05.05.2016, doručenej centru 10.05.2016 z obsahu, ktorej žiadosti vyplýva, že žiadateľ o poskytnutie právnej pomoci v spore týkajúceho sa exekúcie bez exekučného titulu na meno žiadateľa s označením sp. zn. 4 C/64/2016 s tým, že pokiaľ ide o jeho postavenie v exekučnom konaní v zmysle Exekučného poriadku nie je oprávnený ani povinný, ale treťou osobou. Žiadosť okrem zákonného zástupcu E. D. B. podpísala aj matka žiadateľa, ako zákonná zástupkyňa A. B.. Centrum rozhodnutím zo dňa 22.06.2016 sp. značka 2N 8288/16- KaPO R. z. 41809/2016 z 22.06.2016 prerušilo správne konanie žiadateľa A. B. a zároveň ho vyzvalo, aby v lehote desiatich dní odo dňa doručenia tohto rozhodnutia odstránil nedostatky podania a k žiadosti o poskytnutie právnej pomoci doplnil doklady, údaje a vyjadrenia pre posúdenie právnej stránky sporu a to fotokópiu kúpnej zmluvy číslo 122 2013 zo dňa 20.03.2014, predmet kúpy osobné motorové vozidlo Volvo V40 a fotokópiu úverovej zmluvy zo dňa 20.03.2014. Rozhodnutie bolo doručené zákonnému zástupcovi žiadateľa E. D. B. dňa 14.07.2016. Následne zákonný zástupca žiadateľa podaním doručeným Centru 21.07.2016 doručil vyššie žiadané listiny a to: kúpno predajnú zmluvu č. 122 2013 uzavretú medzi majiteľom motorového vozidla značky Volvo V40 ako predávajúcim a Ing. Petrom Berkom ako kupujúcim zo dňa 26.03.2014 a úverovú zmluvu číslo 000000000111615 uzavretú dňa 17.03.2014 medzi Prima bankou Slovensko a.s. a E. D. B. a s ním spoločne a nerozdielne A. B., predmetom, ktorej bol splátkový bezúčelový úver vo výške 2100 eur. Zároveň Centrum požiadlo o súčinnosť v konaní sp. zn. 4C/64/2016 Okresný súd Spišská Nová Ves o zaslanie fotokópií dokumentov: exekučného titulu číslo EX 1911/15 R - výkaz daňových nedoplatkov č.k. 108/2015Ma, ktoré vydalo Mesto Spišské Podhradie dňa 21.12.2015, Upovedomenia o začatí exekúcie zo dňa 17.02.2016, č.k. Ex 1911/15 R a príkaz na začatie exekúcie č.k. Ex 1911/15 R, ktoré listiny zaslal Centru Okresný súd Spišská Nová Ves dňa 28.09.2016. Následne žalovaný vo veci rozhodol preskúmvaným rozhodnutím zo dňa 24. októbra 2016 sp. zn. 2N 8289/16-KaPO, R.z. 69547/2016.

30. Správny súd zdôrazňuje, že ak podľa § 3 ods. 1 zákona o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi, predmet žiadosti o nároku na poskytnutie právnej pomoci je v súlade s pôsobnosťou

centra právnej pomoci, v konaní podľa zákona o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi je pre priznanie nároku na poskytnutie takejto pomoci nevyhnutne potrebné preukázať, aby žiadateľ o právnu pomoc splnil kumulatívnym spôsobom všetky zákonom stanovené podmienky pre priznanie takéhoto nároku vyplývajúce predovšetkým z ust. § 4, § 6 ods. 1, § 6a a § 8 označeného zákona. Jednou z daných právnych podmienok je teda aj preukázanie skutočností, že nejde o zrejmu bezúspešnosť sporu.

31. Je preto potrebné zdôrazniť, že Centrum, ako príslušný správny orgán, za účelom rozhodnutia o nároku fyzickej osoby na poskytnutie právnej pomoci sa musí otázkou zrejmej bezúspešnosti sporu zaoberať, pretože bez splnenia podmienky, že nejde o „zrejmu bezúspešnosť sporu“, nemožno požadovaný nárok na poskytnutie právnej pomoci priznať, aj keby splnil ďalšie dve podmienky (právny názor vyslovený v rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Sžo/36/2011 zo dňa 22. 08. 2012).

32. Ustanovenie § 8 zákona o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi nepredstavuje taxatívny výpočet skutočností, na ktoré musí odporca pri posudzovaní otázky zrejmej bezúspešnosti sporu prihliadať, avšak na konkrétne skutočnosti, ktoré sú v citovanom ustanovení výslovne uvedené, má centrum prihliadať vždy. Rozsah posúdenia zrejmej bezúspešnosti sporu je v kompetencii odporcu a závisí od okolností konkrétneho prípadu (rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Sžo/36/2011 z 22. 08. 2012).

33. Z uvedeného vyplýva, že pre nenaplnenie požiadavky podľa § 6 ods. 1 písm. b/ zákona o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi nestačí, že zrejmu bezúspešnosť sporu nemožno vylúčiť, ale je nevyhnutné, aby bezúspešnosť sporu žiadateľa bola taká jednoznačná, že je zrejma už na základe zbežného posúdenia veci. V opačnom prípade ide len o možnú bezúspešnosť sporu, ktorá sama o sebe nevylučuje žiadateľa z nároku na poskytnutie právnej pomoci podľa označeného zákona. Treba mať na zreteli, že rozhodovanie o priznaní nároku na poskytnutie právnej pomoci podľa zákona o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi predstavuje obmedzenie práva na súdnu a inú právnu pomoc garantovaného ústavou, preto je nanajvýš nutné brať do úvahy čl. 13 Ústavy SR tak, aby do tohto práva bolo zasiahnuté skutočne len v nevyhnutnej miere a vždy v súlade so zákonom.

34. Aj zákonodarca v dôvodovej správe k zák. č. 327/2005 Z. z. o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi uviedol, že pri posudzovaní zrejmej bezúspešnosti sporu centrum prihliada len na formálne preskúmanie odôvodnenosti návrhu žiadateľa. Keďže by však nebolo žiaduce, aby zodpovedný orgán prejedlikoval možný výsledok sporu z vecnej stránky, a tým zasahoval do právomoci súdu, zamietnutie žiadosti o poskytnutie právnej pomoci z tohto dôvodu bude prijateľné iba v zrejmych prípadoch, napr. uplynutie prekluzívnej lehoty (právny názor vyslovený v rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Sžo/55/2016 zo dňa 28. 03. 2018).

35. Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že postup žalovaného pri vydávaní preskúmaného rozhodnutia bol v súlade so zákonom a aj samotné rozhodnutie žalovaného zodpovedá príslušným ustanoveniam zákona o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi.

36. Z obsahu žalobcom predložených listinných dôkazov, ako aj z obsahu administratívneho spisu žalovaného vyplýva zrejma bezúspešnosť sporu vo veci o poskytnutie právnej pomoci v právnej veci vedenej na Okresnom súde Spišská Nová Ves pod sp. zn. 4C/64/2016 o vylúčení veci z exekúcie a zapretie výšky pohľadávky, v ktorom prebiehajúcim konaní vystupuje žiadateľ - žalobca v procesnom postavení žalobcu 1. rade.

37. Zo žiadateľom (žalobcom) predložených dokladov ako aj dokladov, ktoré si žalovaný zabezpečil vyplýva nasledujúci právny a skutkový stav:

Z vyššie označených výkazov daňových nedoplatkov vyplýva, že bola uložená daňovému dlžníkovi E. D. B. - zákonnému zástupcovi žalobcu povinnosť zaplatiť mestu Spišská Nová Ves ako správcomi dane sumu 124,74 eur. Na základe tohto exekučného titulu bolo začaté exekučné konanie proti povinnému na vymoženie predmetnej pohľadávky s príslušenstvom, ktorá skutočnosť vyplýva z Upovedomenia o začatí exekúcie vydaného Exekútorským úradom Spišská Nová Ves, súdny exekútor Mgr. Ing. Radoslav Kešeľák zo dňa 17.02.2016 č. EX 1911/15R - 7. Podaním zo dňa 23.02.2016 označeným ako „Žaloba: návrh na vylúčení veci z exekúcie a zapretie výšky pohľadávky (excidačná žaloba)“, ktoré bolo adresované Okresnému súde Spišská Nová Ves sa žalobca v 1. rade, žiadateľ, žalobca

v 2. rade, A. B. a žalobkyňa v 3. rade A. B. domáhajú vylúčenia osobného motorového vozidla zn. Volvo V40 ev. č. F. XXX G., rok výroby 1996 z exekúcie predajom hnuteľných vecí vedenej označeným súdnym exekútorom pod sp. zn. EX 1911/15 R a zrušenia blokácie predmetného osobného vozidla na okresnom dopravnom inšpektoráte a toto konanie sa vedie na Okresnom súde Spišská Nová Ves pod sp. zn. 4C/64/2016. Žaloba je odôvodnená tým, že súdny exekútor oznámil vo výzve na spísanie hnuteľných vecí vo vlastníctve povinného, že bolo zablokované predmetné osobné motorové vozidlo a keďže na základe úverovej zmluvy zo dňa 17.03.2014 a kúpnej zmluvy č. 122 2013 zo dňa 20.03.2014 sú žalobcovia spoluvlastníkmi predmetného motorového vozidla navrhujú, aby toto motorové vozidlo bolo z exekúcie vylúčené.

38. Ako vyplýva zo žiadateľom predloženej kúpnej zmluvy predmetom, ktorej bolo vyššie označené osobné motorové vozidlo zn. Volvo V40 táto zmluva bola uzavretá medzi predávajúcim a povinným E. D. B. kupujúcim, ktorý je manželom žalobkyne 3/ A. B.. Peňažné prostriedky získané na základe úverovej zmluvy uzavretej dňa 17.03.2014 medzi Prima banka Slovensko a.s. a povinným E. D. B. a žalobkyňou 3/ A. B., manželkou povinného boli použité na kúpu predmetného vozidla. Z ustanovenia § 55 Exekučného poriadku vyplýva, že právo na vec, ktoré nepripúšťa exekúciu si tretia osoba voči oprávnenému na súde môže uplatniť návrhom na vylúčenie veci z exekúcie a v týchto sporoch treťou osobou je osoba odlišná od oprávneného a povinného. Takýmto právom na vec je aj vlastnícke a spoluvlastnícke právo, alebo predkupné právo, pričom tak ako správne žalovaný v napadnutom rozhodnutí uzavrel z predložených kúpnej a úverovej zmluvy nevyplýva skutočnosť, že žiadateľ - žalobca A. B. je spoluvlastníkom veci – osobného motorového vozidla zn. Volvo V40 ev. č. F. XXX G., ktorú navrhuje vylúčiť z exekúcie a táto podstatná skutočnosť zo žiadneho iného dokladu, ktorý žiadateľ Centru predložil nevyplýva. Žiadateľ teda nepreukázal právo na túto vec a neoznačil dôkaz, ktorý by preukazoval toto právo a nepreukázal ani svoje tvrdenie, že by mal vystupovať v predmetnom spore na strane žalobcu teda, že by mal byť aktívne legitimovaný v tomto súdnom spore. Súd sa teda stotožňuje s dôvodmi napadnutého rozhodnutia žalovaného, že z predložených dokladov nevyplýva táto skutočnosť – žiadateľova aktívna legitimácia v predmetnom súdnom spore, a teda nebola splnená podmienka podľa § 55 Exekučného súdneho poriadku, ktorá vyžaduje aby na strane žalobcu vystupoval, teda bol aktívne vecne legitimovaný žalobca, ktorý má vlastnícke, resp. spoluvlastnícke právo k veci (predmetné osobné motorové vozidlo), ktorého vylúčenia z exekúcie sa žiadateľ - žalobca v predmetnom súdnom konaní vedenom na Okresnom súde Spišská Nová Ves domáha. Žalobca nepreukázal splnenie základnej podmienky pre úspešné uplatnenie si tohto nároku. Na základe vyššie citovaných zákonných ustanovení, judikatúry a uvedených skutočností súd má za to (už pri bežnom/jednoduchom právnom posúdení), že právna vec, s ktorou sa žiadateľ obrátil na Centrum, je z vyššie uvedených dôvodov zrejme bezúspešná.

39. Za nedôvodnú považuje správny súd námietku žalobcu týkajúcu sa doručovania napadnutého rozhodnutia druhému zákonnému zástupcovi žiadateľa, t.j. jeho matke A. B. a stotožňuje sa s vyjadrením žalovaného, že v tomto prípade, keďže išlo v tomto prípade o maloletého účastníka konania, ktorý nemôže konať samostatne pred súdom tak ho zastupuje zákonný zástupca a týmito zákonnými zástupcami sú jeho rodičia, avšak postačuje, že napadnuté rozhodnutie bolo doručené len jednému zo zákonných zástupcov žalobcu a to je od jeho otcovi - E. D. B.. Tento bol aj uvedený v žiadosti o poskytnutie právnej pomoci.

40. Pokiaľ ide o ďalšiu námietku žalobcu, a to je nedostatočné zistenie skutkového stavu žalovaným, tak ani túto súd nepovažuje za dôvodnú, nakoľko žalobca spolu so žiadosťou nedoložil všetky listiny preukazujúce jeho nárok, listiny, ktorými by bola spochybnená nezákonnosť exekúcie žalobca neoznačil žalovanému a ani nepredložil, a preto ich žalovaný nemal možnosť preskúmať a zistiť, či týmito dôkazmi, by bol preukázaný nárok žalobcu na poskytnutie právnej pomoci v konaní o vylúčenie veci z exekúcie a zapretie výšky pohľadávky.

41. Súd nepovažoval za dôvodnú ani námietku žalobcu týkajúcu sa jeho tvrdenia, že základ napadnutého rozhodnutia je v rozpore s administratívnymi spismi a spismi z vlastnej činnosti alebo v nich nemá oporu. Tak ako to uviedol vo vyjadrení žalovaný, žiadateľ nemohol mať vedomosti čo obsahuje administratívny spis týkajúci sa predmetnej právnej veci, nakoľko z neho nevyplýva, aby by do tohto spisu nazrel alebo požiadal o jeho nazretie.

42. Pokiaľ žalobca tvrdil v správnej žalobe, že žalovaný mu obmedzoval prístup k právnej pomoci a používal lži a polopравdy ako metódy práce, šikanoval ho a bol zjavne zaujatý voči nemu k tomuto súd

uvádza, že tieto tvrdenia žalobcu z obsahu administratívneho spisu nevyplývajú a súd nezistil, žeby žalovaný nepostupoval v súlade s platnými právnymi predpismi.

43. Súd ako nedôvodnú hodnotí námietku žalovaného týkajúcu sa toho, že správna žaloba bola na správny súd podaná oneskorene. Žalovaný namietal, že v zmysle § 24 ods. 2 zákona o správnom konaní (Správny poriadok) sa napadnuté rozhodnutie považuje za doručené 25.11.2016, pretože zákonnému zástupcovi žiadateľa bolo prvýkrát neúspešne doručované rozhodnutie do vlastných rúk 21.11.2016 a nakoľko aj druhý pokus o doručovanie dňa 22.11.2016 bol neúspešný, tak bola zásielka obsahujúca predmetné rozhodnutie uložená dňa 22.11.2016 na pošte a osobne si zákonný zástupca žiadateľa - žalobcu toto rozhodnutie prevzal 08.12.2016. Lehota na podanie správnej žaloby v zmysle § 14 ods. 2 zákona č. 327/2005 Z.z., to je 15 dní odo dňa doručenia rozhodnutia mu uplynula dňa 12.12.2016 a správnu žalobu podal 27.12.2016.

44. Podľa § 24 ods. 1 Správneho poriadku dôležité písomnosti, najmä rozhodnutia, výzvy a predvolania, sa doručujú do vlastných rúk adresátovi alebo osobe, ktorá sa preukáže jeho splnomocnením na preberanie zásielok.

45. Podľa § 24 ods. 2 Správneho poriadku v znení účinnom do 30.06.2017, ak nebol adresát písomnosti, ktorá sa má doručiť do vlastných rúk, zastihnutý, hoci sa v mieste doručenia zdržiava, doručovateľ ho vhodným spôsobom upovedomí, že písomnosť príde znovu doručiť v určený deň a hodinu. Ak nový pokus o doručenie zostane bezvýsledný, doručovateľ uloží písomnosť na pošte a adresáta o tom vhodným spôsobom upovedomí. Ak si adresát nevyzdvihne písomnosť do troch dní od uloženia, posledný deň tejto lehoty sa považuje za deň doručenia, aj keď sa adresát o uložení nedozvedel.

46. Zásadnou právnou otázkou, ktorú v konaní riešil správny súd, bol vzájomný vzťah ustanovenia o doručovaní písomnosti do vlastných rúk (reálne prevzatie zásielky adresátom) podľa § 24 ods. 1 Správneho poriadku k ustanoveniu o náhradnom doručení zásielky (fikcia doručenia) podľa § 24 ods. 2 Správneho poriadku. K otázke aplikácie ustanovení § 24 Správneho poriadku (doručovanie písomnosti adresátovi do vlastných rúk) v procese správneho konania sa už opakovane vyjadril, napr. v rozhodnutiach sp. zn. 3 SŽk 24/2017 z 18. apríla 2018 a sp. zn. 3 SŽo 27/2016 z 18. októbra 2017. V zmysle opakovane prijatých záverov najvyššieho súdu treba konštatovať, že ustanovenie § 24 ods. 2 Správneho poriadku o náhradnom doručovaní je iba systematickým doplnkom aplikácie ustanovenia § 24 ods. 1 Správneho poriadku o reálnom doručení. K aplikácii ustanovení náhradného doručenia môže dôjsť iba v prípade, že nedošlo k reálnemu doručeniu. Preukázanie doručenia je skutkovou otázkou, pričom v danom prípade doručenie, a to náhradné doručenie a aj reálne doručenie preukazuje jedna a tá istá doručenka.

47. Pokiaľ doručenka, z ktorej správny súd vychádzal, preukazuje súčasne reálne doručenie, správny súd (a rovnako tak v správnom konaní aj správny orgán) už skutočnosti týkajúce sa náhradného doručenia neskúma. Náhradné doručenie je iba subsidiárnym prostriedkom doručovania písomností, jeho okolnosti musia byť vždy riadne preukázané a spravidla vyžaduje ďalšie dokazovanie. Uprednostnenie náhradného doručenia na základe toho istého dôkazného prostriedku nemožno považovať za ústavne konformné podľa čl. 152 ods. 4 v spojení s čl. 46 ods. 2 Ústavy SR. V tejto súvislosti najvyšší súd reflektuje aj rozhodovaciu činnosť Ústavného súdu SR, a to nález II. ÚS 65/2010-49.

48. Ako vyplýva z obsahu administratívneho spisu tak napadnuté rozhodnutie bolo doručované do vlastných rúk zákonnému zástupcovi žiadateľa E. D. B.. Z pripojenej doručky vyplýva, že doručované bolo dňa 21.11.2016, avšak pokus o doručenie bol neúspešný a pokus o opakované doručenie bol vykonaný 22.11.2016 s tým, že bol neúspešný, tak bola zásielka obsahujúca predmetné rozhodnutie uložená dňa 22.11.2016 na pošte a v tejto lehote dňa 08.12.2016 si zákonný zástupca žiadateľa zásielku prevzal. Z doručky je zrejmé, že došlo ku konkurencii spôsobov doručovania zásielky tým, že po uplynutí trojdňovej lehoty podľa § 24 ods. 2 poslednej vety Správneho poriadku si v priebehu odbernej lehoty (bod 21.1 Poštových podmienok Slovenskej pošty a.s.) zákonný zástupca žalobcu zásielku reálne prevzal dňa 08. decembra 2016.

49. Správny poriadok v ustanovení § 24 ods. 2 upravuje postup, keď adresát písomnosti nie je doručovateľom zastihnutý v mieste doručenia, hoci sa v ňom zdržiava. Doručovateľovi sa ukladá, aby

adresáta písomnosti vhodným spôsobom upovedomil o novom pokuse o doručenie. Až v prípade bezvýslednosti nového pokusu o doručenie je doručovateľ povinný uložiť zásielku na pošte. Doručovateľ o tom adresáta písomnosti upovedomí na tlačive „Oznámenie o uložení zásielky“ a dátum opakovaného doručenia a dátum uloženia vyznačí na doručení. V zmysle judikatúry sa správny orgán nemôže zbaviť svojej zodpovednosti za právne perfektné doručenie písomnosti ani s poukazom na pochybenie pošty. Pre prípad konkurencie náhradného doručenia a reálneho doručenia najvyšší súd opakovane vyslovil, reflektujúc aj rozhodovaciu činnosť Ústavného súdu SR, že k aplikácii ustanovení náhradného doručenia môže dôjsť iba v prípade, že následne nedošlo k reálnemu doručeniu. V tomto prípade k nemu došlo, takže lehota na podanie správnej žaloby začala žiadateľovi plynúť až po reálnom prevzatí napadnutého rozhodnutia, t.j. dňom 08. decembra 2016. Ako vyplýva z pripojenej obálky v súdnom spise správnu žalobu podal žalobca na poštovú prepravu dňa 22.12.2016, t.j. v 15-dňovej lehote na jej podanie, takže správna žaloba bola podaná včas.

50. Za nedôvodnú správny súd považoval aj námietku žalovaného týkajúcu sa jeho tvrdenia, že správnu žalobu podala neoprávnená osoba, ktorú námietku žalovaný odôvodňoval tým, že správnu žalobu podal žalobca E. D. B. vo svojom mene, nie ako zákonný zástupca žiadateľa - účastníka správneho konania A. B.. Súd uvádza, že z obsahu predmetnej žaloby vyplýva, že E. D. B. ako zákonný zástupca maloletého A. B. sa domáha preskúmania napadnutého rozhodnutia. Žalobu je potrebné posudzovať podľa obsahu a nie príliš formalisticky s prihliadnutím aj na samotnú povahu predmetného sporu.

51. Z vyššie uvedených dôvodov súd po dôkladnom zvážení všetkých vyššie uvedených skutočností a na ich základe v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami podľa § 190 SSP žalobu ako nedôvodnú zamietol.

52. O náhrade trov konania rozhodol správny súd podľa § 167 ods. 1 a § 168 SSP, v zmysle ktorých účastníkom právo na náhradu trov konania nepriznal, pretože žalobca nemal v konaní úspech celkom ani sčasti a žalovanému voči žalobcovi nevznikli dôvodne vynaložené trovy konania, ktoré by bolo možné od žalobcu spravodlivo požadovať.

53. Senát správneho súdu v preskúmvanej veci rozhodol pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustná kasačná sťažnosť, ktorú možno podať na Správnom súde v Košiciach v lehote jedného mesiaca od doručenia rozhodnutia krajského súdu.

V kasačnej sťažnosti sa uvedú všeobecné náležitosti podania podľa § 57 Správneho súdneho poriadku to znamená, ktorému správne súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisová značka konania. Ďalej sa v kasačnej sťažnosti musí uviesť označenie napadnutého rozhodnutia, údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva (ďalej len „sťažnostné body“) a návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh).

Podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí správne súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Správny súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. K podaniu kolektívneho orgánu musí byť pripojené rozhodnutie, ktorým príslušný kolektívny orgán vyslovil s podaním súhlas.

Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší účastník konania dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, správny súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Kasačnú sťažnosť možno podľa § 440 ods. 1 Správneho súdneho poriadku odôvodniť len tým, že správny súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že

- a) na rozhodnutie vo veci nebola daná právomoc súdu v správnom súdnictve,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník konania, nemal procesnú subjektivitu,
- c) účastník konania nemal spôsobilosť samostatne konať pred správnym súdom v plnom rozsahu a nekonal za neho zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už skôr právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už skôr začalo konanie,
- e) vo veci rozhodol vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený správny súd,
- f) nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- g) rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci,
- h) sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu,
- i) nerešpektoval záväzný právny názor, vyslovený v zrušujúcom rozhodnutí o kasačnej sťažnosti alebo
- j) podanie bolo nezákonne odmietnuté.

Dôvod kasačnej sťažnosti uvedený v § 440 ods. 1 písm. g/ až i/ Správneho súdneho poriadku sa vymedzí tak, že sťažovateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. Dôvod kasačnej sťažnosti nemožno vymedziť tak, že sťažovateľ poukáže na svoje podania pred správnym súdom.

Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti.

Sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom.

Uvedená povinnosť neplatí, ak

- a) má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 1 písm. c/ a d/,
- c) je žalovaným Centrum právnej pomoci.